

MATOUŠ

ŘÍJEN 2003

ČÍSLO 24

ÚVODNÍK

Čtvero ročních období. Asi tak by se mohly pojmenovat poslední čtyři nebo pět let na fryšavské farnosti. Jejich duchovní správcovství šlo z ruky do ruky a poslední novinkou je nový osadník bydlicí sám na faře. Že je každý měsíc v roce jiný, to nám nevedí, naopak si nedokážeme představit jinak. Ne tak je ale tomu v mezilidským vztazích, kam bez pochyby patří odchod či příchod kněze do farnosti. Vedle skutečně skrytého osobního prožívání životních cest i s jejich oklikami vytvářejí i společenské otazníky – očekávání a obavy, a to jak farníků, tak i nového faráře. Kromě tohoto lidského rozměru však můžeme vstoupit ještě do dalšího, myslím stejně důležitějšího, a to je důvěra nejen v člověka, ale i v Někoho. Který o tom všem ví nejlépe. Je-li farnost plně zakotvena v Bohu, pokud na prvním místě v jejím životě je směrování k věčnosti, pak vlastní osoba faráře není tak rozhodující. Možná si připadáme jako slepec Bartimaios v evangeliu poslední říjnové neděle: s pocity bezmocnosti a tápání, umlčování okolní společnosti. Ale budme dobré mysli, protože Ježíš každého z nás k sobě volá: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ A já, chci-li zahlédnout něco z plnosti života, prosím: „Pane, ať vidím!“ Je to láska Boží, která všemu dává smysl a řád. Jsou to naše mezilidské vztahy, kde se vše konkrétně prožívá a zůstává tajemstvím. to hled našeho nitra, v němž se vše bytostně prožívá a zůstává tajemstvím.

Příchod kněze do nové farnosti mi připomíná obraz člověka naskakujícího do rozjetého vlaku. Je to sama místní církev, která je prostředníkem Božích milostí. Bůh ji ale zároveň posílá i svého služebníka, aby společností doprovázel správným směrem. Tyto dva pohledy může sjednotit upřímné úsilí o vzájemnou komunikaci a život v pravdě – tedy ochota naslouchat druhému s vědomím, že vše, co máme, je od Pána. Při takovém smýšlení není důležité, kolik toho spolu budeme moci prožít, ale spíše uchopíme daný okamžik se vším, co právě přináší. Abychom si to ještě více na vlastní kůži uvědomili, prosím každého farníka o účast na krátkém setkání celé naší farnosti v neděli o posvícení 9.11. po mši sv. Přejí ze srdce vám i sobě, abychom dokázali žít každý den jako velký dar Boží a s vědomím, že se Bůh o nás stará.

Na společné chvíle modlitby, práce i odpočinku se těší

P. Jiří Veselý, váš nový farář.

Poděkování hned na začátku

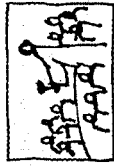
Ještě jsem se ani neohlížel (nebojte, topnou sezónu jsem už zahájil) a mám mnoho důvodů k děkování. Jednak za milé přivítání, jehož se mi už před prázdninami dostalo. Dále jsem se mohl bez jakékoli přípravy zúčastnit farního tábora a seznámit se tak s našimi školáky a mládeží. Konec prázdnin byl ve znamení natírání oken fary a

vy jste ji „přepadli“ takřka jako invaze spojeneckých vojsk. Někteří mi pomohli se zazimováním tábora. Nedávno velká podzimní brigáda na dvoře. A v neposlední řadě důvěra o. Ladislava a s. Ludmily. Jistě jsem nevzpomněl na všechno, ale za všechno moc děkuji.

Růžencové ohlednutí a pozvání

Jistě jsme mnozí zaregistrovali novínku v modlitbě růžence. Některým z nás jen došlo k jakémusi potvrzení „z vyšších míst“ toho, co už léta konáme. Vždyť závěrečná modlitba říká: „Bože, ty jsi životem, smrtí a zmrtvýchvstáním svého Syna...“, a životem jistě nemyslíme jen prvních pár chvil o narození Páně, ale i jeho celý život v lidském těle zde na zemi, ať už 30 let ve skrytosti nebo poslední tři roky jeho veřejného působení. Tuto Kristovu tvář nahlížíme za doprovodu andělských Zdrávasů, aby se tato tajemství naplňovala i na nás.

Proto, aby byla opět oživena praxe modlitby růžence ve společenství církve a rodin, ale i mezi jednotlivci, vyhlásil papež vloni „Růžencový rok“. Papež jej viděl jako pokračování Velkého Jubilea: „Bylo to právě v letech Ježíšova veřejného působení, kdy se nám nejzřetelněji zjevilo Kristovo tajemství – tajemství světla. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa (Jan 9,5).“

1. Kristův křest v Jordánu (Mt 3, 13-17)
2. Kristův zázrak v Káně Gallejské (Jan 2, 1-12)
3. Kristovo hlásání Božího království a výzvy k obrácení (Mk 1, 15)
4. Kristovo proměnění na hoře (Lk 9, 28-39)
5. Ustanovení eucharistie, jako svátostného vyjádření Kristovy velikonoční oběti (Mt 26, 26-28). Ustanovením nových růžencových tajemství Jan Pavel II. navázal na jednoho ze svých předchůdců, Pia V., který r. 1569 ustanovil do dnes užívanou formu modlitby růžence, která se zaměřuje na 15 příběhů (tajemství) z Kristova a Mariina života.

V měsíci říjnu jsme se společně modlivali v kostele každou neděli 1/4 hod. před bohoslužbou růžence. Pro toho, kdo by se chtěl připojit k modlitbě růžence i v dalších měsících, nabízím účast na Živém růženci v naší farnosti.

O dozrávání a stáří

Náš Pán mně dal dočkat stáří. Se slovem stáří se pohotově bratří slovo „moudré“ stáří. Ale je také stáří mrzuté, zlostné, zlé, panovačné, ošklivé. Je tomu už nějakých třicet let, co se mi dostalo poprvé takového oslovení, které mi vzalo dech. Před křížovatkou jsem se s autem zařadil do špatného pruhu a honem se cpal do toho správného. A tu na mě volá míladec na motorce: „Dědo, jak to jezdíš!“ Od té doby jsem si na tu představu, že jsem děda, trochu zvykl, ale žít tenthle, jak se říká „zralý“ věk, to se musím pořádkem ještě denně učit. Z těch strastí je nejnejpříjemnější ubývání síly, vše jde už pomalu. Ale u všech neduhů se občas objeví i zlepšení, druhá dobrá stránka zralého věku je uvolnění z kleští stálého musu a do třetice stáří přináší

zmoudření. A tak stáří není věk politováníhodný, nýbrž dobrý. Jen stařeckost je politováníhodná a ubohá. Ta ale může být vlastností kteréhokoli věku. Stařecký ubožák je ten, kdo už neumí mít radost ze své práce, kdo se stane závislivým a nepřijímá mizou, hádává naježeným proti všemu, co nezná, a proti všem, kdo mají jiný názor. Recept k moudrému stáří je jednoduchý: denně se učit zraje a moudře jednat hned od mládí. Zraje jedná, kdo zvažuje hranice svých možností, kdo je klidně přijme a uvážlivě s nimi počítá. Moudrost, to je víc než vzdělanost či chytrkost. Moudrý je ten, kdo umí všechny události měřit správnou mírou: krájec nepovažuje za horu.

Jednou mi přítel gratuloval: „Vítám tě do vrcholné etapy života – do věku kovového. Máš už v nohách olovo, na hlavě stříbro, ať máš i zlato v srdci!“ Olovo těžkých nohou i stříbro šedin přišly samy, ale to zlato v srdci, to si musí každý pracně pořídít a drah zaplatit. Ne peníze, ty na to nestačí, platí se bolavými zkušenostmi, houževnatým a vytrvalým úsilím. Přejí tedy všem – a sobě také – to právě životní dozrávání, které vede k moudré hlavě a k zlatému srdci.

Váš starý farář Ladislav Simajchl

Posvícení a chrám

Když se modlím litanie k svatým, zahrnuji do ní patrony svých současných i minulých farností. Přibyl tam i sv. Matouš a už tam zůstane. Stejně tak zůstane v mém srdci rok, který jsem tady v kopcích Vysočiny prožil. Děkuji za to všem farníkům, rodinám, dětem... Myslím, že mě to občas přimutí, abych těch 12 km do kopce vyjel!

V těchto dnech slavíme v našich kostelích posvícení, tj. slavnost posvěcení chrámu především tam, kde přesné datum žehnání domu Božího už neznáme. Chtěl bych vám k této příležitosti popřát, aby vám ten Váš kostel vždy připomínal živou místní církev s Ježíšem uprostřed vás.

Nedávno do našeho klášterského kostela ve Žďáře přišla nějaká třída základní školy. Kluci uviděli rozsvícené číselníky, kterými varhaník oznamuje píseň a jeden z nich povídá: „Hele, ty vo...., voni tady maj jackpoty?“ Musel jsem se zasmát ale nakonec dát i v duchu za pravdu. Kdo vsadil na Ježíšovo vítězství, neprohráje.

Oběma pastýřům, panu farářovi Jiřímu i otci Ladislavovi, přeji radost ze svého kněžství, všem farníkům vše dobré a ze srdce žehnám.

P. Vladimír Vojtěch Záleský

Pozvání ke spolupráci = úklid

Život farní obce se skládá z těch nejbánálnějších činností, mezi něž patří samozřejmě starost o úklid, aby tak vnitřní život každého křesťana i celé církve byl vyjádřen vnějším znamením, jakým je např. čistota a pořádek používaných prostor, ať už v Božím domě nebo na faře.

Dlouhá léta se této službě ujmají stále titíž lidé, přestože kostel i fara jsou nás všech. Proto jste zváni i vy, kdo byste se mohli zapojit do této služby (bude-li nás více, nebude to tak často). Ochoťní zájemci se hlasite k případné domluvě ve skupině, prozatím u faráře.

A ještě malé povzbuzení všem: „Kdykoli přicházíme do kostela, připravme svou duši, aby byla taková, jaký chceme mít kostel. Chceš, aby kostel čistotou jen zářil? Neposkrvňuj svou duši špinou hříchu. Chceš, aby byl kostel plný světla? Bůh také chce, aby tvá duše nebyla temná, ale aby v nás svítilo světlo dobrých skutků. Tak jako ty vstupuješ do kostela, tak chce i Bůh vstoupit do tvé duše.“

Výuka naboženství a společenství ve školním roce 2003/4

Mladší školní věk (1-4.tř.) na ZŠ Fryšava:

- 1.+2.tř. – středa 11,45
- 3.+4.tř. – středa 12,40

Starší školní věk (5.-9.tř.) na faře: středa 16 + mše sv.

Pozor: změna bohoslužeb od 1.11.2003

neděle	9 hod.	mše sv. farnosti
středa	17 hod.	mše sv. pro rodiče a školní děti
pátek	18,30	mše sv. mládeže

KALENDÁŘ

1.11.	so	slavnost Všech svatých
	15,30	příležitost ke svátosti smíření, zvl. pro nemocné
	17 h.	mše sv. s udílením svátosti pomazání nemocných
2.11.	ne	<u>Vzpomínka na všechny věrné zemřelé</u> nedělní mše sv. za zemřelé
	9 h.	dušičková pobožnost na hřbitově
	15,30	náboženství všech starších školáků (5.-8.tř.) a mše sv.
5.11.	st	společenství mládeže (od 9.tř.) a mše sv.
7.11.	pá	slavnost Posvěcení Lateránu a našeho kostela
9.11.	ne	po mši sv. setkání celé farnosti (nejdéle do 11 hod.) odpolední výlet všech dětí a mládeže
23.11.	ne	slavnost Ježíše Krále

Kontakt na kněze na Fryšavě (PSC 592 04)

P. Jiří Veselý, farář

č.p.145 (fara vedle kostela), tel. 566 619 229

P. Ladislav Simajchl, farář v.v.

č.p.170 (domek vedle hospody u Peňázů), tel. 566 619 281

Odpustkový řád na listopad

1.11. odpoledne a 2.11. po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov (např. dušičková pobožnost) a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; jedná-li se o plnomocné odpustky, je třeba nemít ani zařazení v žádné špatnosti či hříchu.

V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

MATOUŠ – zpravodaj farnosti Fryšava, Tři Studně, Sklené